

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

402. An istis tribus mensibus, qui dantur recreationis causa absentes non solùm lucrentur fructus seu grossam, sed etiam distributiones quotidianas, maximè stante tali consuetudine, & ordinatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Questio 401. Circa dictos tres menses à Concilio permiffos quietis & recreationis causâ fumendos continuè vel interpolatim, quid observandum ulterius?

Respondeo sequentia ex Garc. Primò, dictos tres menses singulos continere triginta dies. Garc. p. 3. c. 2. n. 306. citans Abbat. in c. licet. de suppl. negl. Menoch. de arb. l. 2. casu 50. à num. 12. accipiendos singulos pro duodecima parte anni docent Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 1. s. 14. n. 3. & Sanch. de matr. l. 2. d. 24. n. 20. et si in materia suspensionis illos aliter computet Suar. de cens. d. 29. s. 1. n. 5.

2. Secundò hanc trimestrem absentiam tunc habere locum, si constitutio aut consuetudo Ecclesie requirat servitium totius anni, cum residentia totius anni sit nimis rigida, oporteatque juxta fragilitatem humanam indulgeri tempus aliquod ad recreationem corporis & animi. Garc. n. 312. referens pro hoc declarat. S. Congregationis.

3. Tertio posse Canonicos careròsque illos uti beneficio trium istorum mensium, nullà declaratâ causâ aut petita licentia, cum Concilium absolute permittat illam licentiam ob aliquam recreationem, & vacationem à labore, ne sit nimis dura residentia. Garc. nu. 314. juxta plures quas refert, S. Congregationis declarationes contra Navar. de orat. c. 5. n. 20. docentem non posse Canonicos &c. sine rationabili causa pro solo suo libitu, uti dicta absentia &c.

4. Quarto non posse tamen juxta eandem declarationes apud Garc. n. 315. omnes simul abesse, aut tot, ut Ecclesia debito suo destituatur servitio; quot autem simul abesse possint, relinquendum arbitrio Episcopi & Capituli.

5. Quintò, cavendum quoque, ne dicta absentia incurrat in Natali Domini, aut Paschate, similibusve maximis solemnitatibus. Zerol. in praxi Episc. p. 1. v. privatio. & Zechus de rep. Eccl. tit. de beneficiat. num. 6. juxta monitionem S. Congregat. apud Garc. n. 316. & 317. quamvis is n. 318. dicat id non observari in Hispania, nec taxari ibi numerum eorum, qui simul abesse possunt; eò quòd regulariter in Ecclesiis Hispania competens numerus remaneat. Recitat etiam Paxjard. loc. cit. n. 73. declarationem S. Congregat. cujus authenticum exemplum dicit apud se existare hujus tenoris: *Esti S. Congregatio declaravit, nullam requiri licentiam, ad hoc, ut Canonici in mensibus à Concilio concessis abesse possint; censuit tamen hanc declarationem locum non habere, quoties Canonici abesse volunt extra diocesis, perinde hoc casu Episcopi licentiam esse obtinendam: ceterum Episcopum non debere illam absque rationabili causa negare, &c.*

6. Sextò posse pro dicto tempore simul abesse coadjutorem, & coadjutum, nisi obstat speciale statutum. Paxjard. ibid. num. 74. citans Monetam de optione Canonic. q. 8. n. 172. Navar. de Cler. egrotant. consil. 1. num. 6. Sanctarell. &c.

Questio 402. Num istis tribus mensibus, qui dantur recreationis causâ, absentes non solum lucrentur fructus, seu grossam, sed etiam distributiones quotidianas, maxime stante tali consuetudine & ordinatione?

Respondeo negativè juxta Text. c. unci. de Cler. non resid. in 6to. & c. 12. sess. 24. Trid. Garc. p. 3. c. 2. n. 249. citans Paris. de resign. l. 1. c. 10. nu. 65. P. Leuren. Fori Benef. Tom. 1.

Zerol. & Zech. ll. cit. Gonz. & alios, & sic declaravit S. Congregatio apud Garc. his expressis: *Absentes recreationis causa non lucrentur nisi fructus prabendiarum, non autem distributiones quotidianas, sive antiquas, sive novas, que sunt distincta à prabendis &c. & vacante unius, aut plurium mensium, quibus absentes percipere solebant distributiones sublata sunt, &c.* Addit Pirh. de Cler. non resid. n. 94. nulla particulari consuetudine aut statuto induci posse, ut distributiones (idem est de portionibus anniversariorum) quæ ex prima sua institutione, seu fundatione tantum eis dari debent, qui divinis officiis sunt presentes, dentur absentibus, cum talis consuetudo, utpote cedens in detrimentum cultûs divini, reprobetur in Trident. cit. c. 12. Idem procedere, etiam si Canonicorum omnes fructus sint distributiones quotidianæ, tenet Garc. num. 252. ob declarationem Sac. Congregat. quam citat num. 250. nisi fortè contrarium sit in Ecclesia aliqua statutum à Papa ex certa scientia confirmatum, quale esse in Ecclesia Abulensi ait n. 253. Nihilominus Pirh. loc. cit. sentit contrarium, nempe si fructus beneficii in solis distributionibus consistant; eò quòd Ecclesia non habeat præbendas, sed dentur quotidie singulis pro victu certi proventus in fructibus, vel pecunia, hos proventus, seu distributiones minus propriè tales dari debere etiam absentibus, quibus jure communi, vel speciali, vel ex privilegio proventus beneficiorum debeatur, eò quòd tunc potius sint præbenda, quàm distributiones, citatque pro hoc Gl. in cit. c. unci. Imò probabile dicit, quòd quando ex comunibus proventibus Capituli pars aliqua deducitur, vel olim deducta fuit in distributiones convertenda, consuetudine vel statuto induci possit, ut absentes ex justa causa, & in specie tribus illis mensibus, quos Trid. concedit non residentes eas etiam distributiones istorum mensium percipiant; eò quòd cum distributiones hæ in locum præbendæ succedant, utpote quæ ex præbendis detractæ iis substituuntur, de iis judicetur sicut de præbendis, & eadem de iis sit dispositio, subrogato Sapiente ejus naturam, in cujus locum subrogatur, citatque pro hoc Probum in addit. ad Jo. Monach. & Laym. l. 4. r. 2. c. 7. n. 3.

Questio 403. Circa causas justæ absentia habentium dignitates, Canonicatus &c. num omnis causa justæ excusans à residentia faciat etiam fructus lucriferi pro rata istius justæ absentia?

Respondeo negativè: fructus enim non lucrentur in absentia, nisi in casibus à jure exceptis. Garc. p. 3. c. 2. n. 340. citans Rebuff. in praxi, tit. de dispens. de non resid. n. 22. Sic dispensatus de non residendo non potest recipere fructus beneficii, nisi concedatur hoc ipsum distinctè in dispensatione. Garc. ibid. citans Felin. in c. fin. de Magist. n. 3. Item Canonicus ingrediens religionem non lucretur anno probationis fructus, etiam si sit justè excusatus à residentia. Garc. num. 321. Item Canonicus electus, seu nominatus ad Episcopatum Italiae, qui debet Romæ examinari, dum vadit Romam, justè abest, & tamen interea nullos lucretur fructus. Garcias n. 342. Neq; his obstat, quòd ex dispensatione obtinens duos Canonicatus, vel dignitates, & residens in uno lucretur fructus alterius; nam eò ipso quòd dispensetur ad duos Canonicatus, censetur dispensatus, ut in absentia percipiat fructus

N 3 alre-